

2023_Anul Aurel C. POPOVICI (IX): apostolii României viitorului?
- România Jună ... instituție națională! - Mi-i o rușine să fiu Român?
- forța lui Dzeu! - firma noastră e „România”?

tribunism
șagunism
România Jună

Mihai Eminescu

M. Eminescu propuse cel dintâi: 2023

Unire necondiționată!
Mi-i o rușine să fiu Român!
Dar ce fel de Român!
Român care vrea a-și fi însușit monopolul, privilegiul patriotismului și a(l) naționalității așa Român de paradă mi-e rușine să fiu.
Iubesc poporul românesc fără a iubi pe semidoctii și superficialitățile sale.
... firma noastră e „România”
Cătră junimea română din Viena!
Studentii sunt „apostolii României viitorului”
Noi suntem forța lui Dzeu, nu Vă atingeți de noi!
TRIBUNA 1884
Anul tribunistului Aurel. C. Popovici 1863 - 2023 160 de ani de la naștere!

Lecturând „ROMÂNIA JUNĂ (1871-1911) Monografie istorică”- autor istoricul și publicistul bucovinean Ion Grămadă-, descoperim istoria acestei societăți: «Până la înființarea celei dintâi societăți de studenți români în Viena, odăile lor strâmte, mansardele lor umede și friguroase în cari nenumărați tineri români și-au depănat cei câțiva ani de viață academică, au fost tot atâtea lăcașuri, în cari **literatura și cultura națională aflară cei mai înflăcărați învățăcei**. Privită din aceste puncte de vedere „România Jună” trece peste cadrele unei simple societăți academice, ea e o **instituție națională**, iar istoria ei, împreună cu a celorlalte două societăți anterioare, e **oglină fidelă a tuturor frământărilor politice, culturale și literare din țările românești**; din această cauză, și fiindcă în inimile tinerimei universitare române din cele trei societăți aproape 50 de ani de-a rândul s’au repercutat toate luptele de acasă, fiindcă acești studenți au tresăltat la toate bucuriile neamului românesc și au plâns pe urma tuturor întristărilor ce au trecut peste poporul nostru, e această monografie istorică și un capitol de istorie românească mai nouă, care s’a zămislit pe pământ străin. (...) De reținut e deci faptul că dl. Sbiera (n.r.: folcloristul și istoricul literar dr. Ion G. Sbiera, născut în 1836-1916) a fost primul dintre studenții români vienezi care s’a ocupat cu ideea înființării unei societăți studențești în capitala imperiului habsburgic. (...) Lucrările mai serioase pentru întemeierea unei astfel de societăți s’au început în anul 1864. Până

atunci tinerimea universitară română ținea numai întruniri ocazionale pentru petreceri sociale, ca d.e. cea din ajunul anului nou. (...) Prima ședință a „**Societății literare și științifice**” - care era mai de grabă un club literar nerecunoscut de guvern - s'a ținut în 24 Decembrie 1864 sub președinția d-lui Iosif Gall, a actualului membru în Casa magnaților din Budapesta. (...) De remarcat e că subiectele conferințelor le formau cu predilecție chestiunile limbistice, cari - se vede că așa era spiritul acelor vremi - pasionau foarte mult tinerimea. De se întâmpla ca cineva să cetiască și vr'o poezie originală, aceasta era primită cu entuziasm și cu mulțămită din partea întregii adunări întrunite de obicei la cafeneaua „**Troidl**”. **Așa de mare eveniment era pe atunci cetirea unei poezii originale!** (...) După ce a primit societatea statutele aprobate din partea autorității politice, ea și-a ținut întâia adunare de constituire și inaugurare solemnă în 16 Iunie 1868 într'o sală la „**Lupul alb**” (*Alter Fleischmarkt*), (...) Când societatea aceasta a tinerilor universitari români din Viena era să ia desvoltarea și avântul cel mai frumos, atunci niște desbinări politice nefericite au conturbat cursul ei normal și i-au slăbit existența, formându-se încă în anul 1867 o nouă societate a tinerimei române, cu numele „**România**”. (...)

Începând a se clătina în anul 1865 **sistemul politic Schmerlingian** și a se lucra pentru restituirea constituțiunei istorice a Ungariei, Româniilor din Transilvania, care își vedeau nimicite rezultatele dietei transilvane din anii 1863 și 1864 și toate speranțele lor politice spulberate, în loc să rămână cu toții solidari în o direcțiune politică sănătoasă, **s'au divizat în două tabere, pe tema pasivitate și activitate pe terenul politic**, de unde au și urmat nesfârșitele neînțelegeri, certe și învinuiri din jurnalistica română, mai ales la adresa mitropolitului Șaguna și a celor puțini aderenți ai săi, cari părtiniau, ca Româniilor și mai departe să fie activi pe terenul politic, ca să scape cel puțin aceea, ce, după împrejurările schimbate, se mai putea salva. **În toiul certelor cari și-au ajuns apogeul prin anul 1867**, o parte a tinerimei universitare din Viena, mai ales dintre Ardeleni, instigată, precum se credea, de acasă, a aflat de bine să se manifesteze în senzul pasivității prin o adresă de încredere cătră reprezentanții marcanti ai acestei direcții politice. (...) Din această cauză s'a încins o polemică violentă în ziarele române între majoritatea și minoritatea tinerimei, care a provocat o regretabilă discordie în sânul ei. Făcându-se mai multe încercări de împăcare între ambele partide, dar fără un rezultat bun, adunările ce s'au ținut în acest scop, au dat prilej nou, ca și mai tare să se înnăsprească **relațiunile dintre pasiviști și activiști**. La adunarea din urmă, în restaurantul „**Heil, Hund Kleizhof**” în **Laternengasse**, aproape de vechea universitate, la care adunare a participat tinerimea din ambele fracțiuni, lucrul a ajuns așa de departe, încât doi dintre corifeii partidelor din „**Societatea literară și științifică**” s'au încăierat unul cu altul, luându-se de piept. Aceste discuții politice purtate de tinerime cu atâta patimă, au fost motivul nașterii unei nouă societăți studentești în Viena, cu numele „**România, societate literarie-sociale**”. Toată tinerimea proaspătă care sosia în Viena la studii intra aproape numai în noua societate. Rivalitatea dintre cele două societăți ajunsese așa de departe, încât toamna, când sosiau la Viena studenții cei noi sau „**bobocii**”, membrii ambelor societăți hoinăreau pe la gara de nord și la cea a statului, desfășurând în interesul societăților lor **o adevărată vânătoare după ... „boboci” proaspeți**. (...) Grație numărului celui mare de membri, disciplinei interne și ajutorului material din partea unor mecenați de talia lui Eugen Carada care le-a tipărit statutele pe cheltuiala sa proprie, apoi mulțumită zelului comerciantului român din Viena B.G. Poppovits, furnizor al curții princiare din România și agent comercial al acestui stat la Viena, societatea a luat un avânt incomparabil mai frumos decât „**Societatea literară și științifică**”. (...) Animositățile dintre cele două societăți nu durară însă lungă vreme, căci mai târziu se potoliră patimile, membrii se premeniau an de an,

ba unii dintr'înșii făceau parte din ambele societăți, și atunci – mai ales în urma intervenției patriotului boier bucovinean Alecu Hurmuzachi - tinerii din ambele societăți își dădură mâna frățeste, uitară de neînțelegerile ce i-au desbinat, se uniră și dădură naștere unei societăți nouă, cu numele „**România Jună**”. (...)

Primul pas pentru o apropiere între cele două societăți s'a făcut când au venit întâiaș dată oaspeți dela „**Soc.lit. și ști**” la ședința „**României**” din **21 Noembrie 1868**; pe lângă aceasta, faptul că unii membri ca **M. Eminescu, Slavici ș.a. erau membri în ambele societăți**, a contribuit mult ca ideea unirii să se încetățenească cu mai multă înlesnire. (...) un student român din Turin, I.C. Drăgescu, publică în ziarul „**Albina**” din Viena dela 25 April 1869 la rubrica „**Varietăți**” un apel călduros „**Cătră junimea română din Viena**”, în care-i roagă pe studenții români să se emancipeze de sub jugul discordiei, care aduce daune națiunii întregi. **Studenții sunt „apostolii României viitorului”**. „**Să ne înfrățim și să zicem celor ce ar mai cerea a ne desbina: Noi suntem forța lui Dzeu, nu Vă atingeți de noi!**” etc. (...) În urma mai multor desbateri tumultoase se făcură mai multe propuneri. **M. Eminescu propuse cel dintâi: „Unire necondiționată; societățile să se declare unite; minuțiositățile numelui și ale statutului să se desbată de cătră societățile întrunite**”. În sprijinul acestei propuneri cumiți el aduse următoarele argumente, polemizând mai întâi cu un membru din plen (...) **Dar Dlor! Mi-i o rușine să fiu Român! Dar ce fel de Român! Român care vrea a-și fi însușit monopolul, privilegiul patriotismului și a(l) naționalității așa Român de paradă mi-e rușine să fiu**. Naționalitatea trebuie să fie simțită cu inima și nu vorbită numai cu gura. (...) **Iubesc poporul românesc fără a iubi pe semidoctii și superficialitățile sale**. (...) Noi suntem o societate cu un capital de principia și de inteligențe - **firma noastră e „România**” (...) **Cine conspiră dar contra legii fundamentale a „României”, acela e mai conspirator, de cât acel care conspiră contra numelui, a hainei, pentru că acea haină e strâmtă și noi vrem să-i croim acestei societăți o haină mai largă în care să'ncapă toată lumea românească din Viena**”.

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<https://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-ix-apostolii-romaniei-viitorului-romania-juna-institutie-nationala-mi-i-o-rusine-sa-fi-roman-fora-lui-dzeu-firma-noastra-e-romania-168670.html>

← → ↻ 🏠 tribuna.ro/stiri/cultura/2023-anul-a-c-popovici-ix-apostolii-romaniei-viitorului-romania-juna-institutie-nationala-mi-i-o-rusine-sa-fi-roman-fora-lui-dzeu-firma-noastra-e-ro... ☆ 🗖

Eveniment Actualitate Stiri de pe strada mea Sport Cultura Sanatate Timp liber Tribuna femeilor Descopera lumea

Tribuna
Dintotdeauna pentru totdeauna!

**2023 - Anul A.C. Popovici (IX): apostolii României viitorului?
- România Jună ... instituție națională! - Mi-i o rușine să fiu
Român? - forța lui Dzeu! - firma noastră e „România”?**

👤 Marius HALMAGHI 📅 26.02.2023 22:05 📄 938 vizualizari 💬 0 comentarii

În: *Tribuna*, 26 februarie 2023